

SLADKÝ ŽIVOT

Tara Pammiová
Řecký
slib

TARA PAMMIOVÁ

ŘECKÝ SLIB

PŘEKLAD

DANIELA ČERMÁKOVÁ

Milá čtenářko,

a máme tu nový rok 2020. Doufám, že nám ty dvě dvojky a dvě nuly přinesou štěstí a pohodu a že to bude klidný a spokojený čas.

Nejen láska, vášeň a touha jsou hlavními tématy lednových příběhů v edicích Sladký život a Sladký život Duo, ale na řadu přicházejí i intriky, pomsta a únos. Vydejte se tedy spolu s Freyou Na francouzské pobřeží, které je prvním příběhem z minisérie Prsteny pomsty. Víte, tak jako Hallie, že Manželství s Italem není žádnou procházkou růžovým sadem? Nebo snad stejně jako Millie neodoláte Safírovému opojení? Určitě se ale nechcete stát Milionářovou rukojmí jako Nessa, která toho však nakonec vůbec nelitovala. A jaký je Řecký slib? To ví jen Valentina... Chcete zažít stejné dobrodružství jako Eleni, která se v přestrojení vydá Na maškarní ples? Pak tedy neváhejte a za dlouhých zimních večerů si najděte čas jen sama pro sebe a ponořte se do světa romantiky.

A citát na leden: Až když jsme našli lásku, víme, co nám v životě chybělo. (John Ruskin, anglický spisovatel a umělecký kritik).

Váš Harlequin

Tara Pammiová

ŘECKÝ SLIB

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Blackmailed by the Greek's Vows

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2018

Překlad:
Daniela Čermáková

Odpovědný redaktor:
Ivana Čejková

© 2018 by Tara Pammi
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4845-7 (EPUB)
ISBN 978-83-276-4846-4 (MOBI)
ISBN 978-83-276-4847-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Byla oblečená jako... šlapka.

Ne... ne tak úplně jako šlapka.

Žádná prostitutka neoplývala elegancí, stylem a vnitřním šarmem, který vyzářoval z každého pohybu jeho manželky.

Spíš jako luxusní placená společnice.

Kairosu Constantinouovi trvalo pár vteřin, než se zbavil rudého oparu před očima.

Dios... ze všech bláznivých kousků, které od své impulzivní, temperamentní ženy očekával, to tenhle opravdu nebyl.

Když ho najatý soukromý detektiv informoval, že Valentinu našel a že dneska dorazí na palubu Kairosovy vlastní jachty na večírek, ani v nejmenším ho to nepřekvapilo.

Valentina byla v Miláně vždycky lvicí salonů.

Energická. Smyslná. Jako překrásný motýlek, který poletuje z květiny na květinu. V okamžiku, kdy mu ji její bratr Leandro ukázal mezi skupinkou mužů, se Kairos rozhodl, že ji získá pro sebe.

Tři minuty poté, co je Leandro představil, věděl, že se stane jeho ženou.

Leandro nemohl najít nikoho lepšího, aby Kairose nalákal do svazku. Kairos se dostane do světa

starobyklých spojenectví, v němž se pohybovala její rodina, dynastie Contiových, a ona získá bohatého manžela.

Ani jednou se nezeptal, proč Leandro svoji sestru takhle využil.

Kairos toužil jen po první ceně, kterou byla Valentina Contiová.

Až na to, že mu týden po jejich svatbě došlo, že jeho žena žádná trofej není.

Byla výbušná, velice zranitelná a impulzivní jako samo peklo.

Což mu předvedla před devíti měsíci, když ho beze slova opustila.

A když ji teď našel tady mezi těmito lidmi.

S instinkty, které zdokonalil v pouličních ganzích v Athénách, zaznamenal tři ruské investory, kteří vedli pololegální podniky – muže, které měl jeho přítel Max v úmyslu hostit –, pak dalšího muže, který byl model a Valentinin přítel a k tomu pět žen, pokud nepočítal Valentinu, které je měly bavit.

Ženy živící se tou nejstarší lidskou profesí. Ne sice prostitutky, ale rozhodně poskytovaly eskortní služby.

A nejprovokativněji oblečená z nich byla právě Valentina v průsvitných zlatavých šatičkách.

Přiléhavou látku měla na prsou zřasenou, takže vytvářela hluboký výstřih, ramena a opálené paže měla holé. Zvedala jí drobná prsa, kterých se dotýkal a líbal je a sál, zatímco se pod ním svíjela.

Tolik zlaté, jemné, hedvábné pokožky... Čelist mu ztuhla, když uviděl, jak se nad ní zbylí tři muži rozplývají.

Ale byly to její úsměvy, jež vrhala na ty muže, zatímco je okouzlovala, její paže, jimiž máchala svým typickým způsobem, zatímco líčila nějakou eskapádu

svou angličtinou s přízvukem, plná ohně, to, jak položila ruku na Maxovu paži a děkovala mu, když jí doléval pití... z toho mu po páteři přešel mráz.

Jedinou jeho obranou byl nadhled, který mu vždy pomáhal.

Ne, tady šlo pouze o potřebu. O fyzickou potřebu... o nic víc.

Stále po ní toužil, zoufale, protože to byla Valentina, a dokonce i se svou výbušnou povahou a dětinskými záchvaty vzteku se mu dostala pod kůži.

Potřeboval ji jako svou ženu ještě pár měsíců. A během těch několika měsíců zapracuje na tom, aby ji vyhnal z hlavy. Pryč ze svého života.

Jestli se Valentina Contiová Constantinouová opá-jela nějakými falešnými představami, že její manžel Kairos přijel na jachtu, aby došlo k nějakému romantickému shledání, zničil je během prvních pár minut.

Už tak bylo znepokojující zjistit, že nejenže ji její přítel a fotograf Nikolai přesvědčil, aby si oblékla to nejkřiklavější oblečení a vyrazila na večírek, ale ještě ke všemu byla ve skupince se ženami z eskortní služby a muži očekávali, že je bude bavit.

Vypjala se v ramenou a začala Rusy okouzlovat. Nic jiného neuměla. Možná celé měsíce žila z ruky do úst, ale měla svou úroveň po letech strávených ve společnosti, kdy dokázala konverzovat o módě i o politice.

Dokud nepřišel Kairos.

Nepřítomně usrkla gin s tonikem a přikývla něčemu, co jí Nikolai zašeptal do ucha, přitom se stále usmívala. V krku ji škrábalo z falešného pronikavého smíchu a hrud' se jí svírala, že zase musí hrát bezstarostnou lvici salonu tak jako celý svůj život.

Všechno se v ní bouřilo proti klidu, který zaujala

v okamžiku, kdy na palubu vstoupil Kairos. Každá buňka v těle hřímala, aby zadupala tu ženu v sobě, která se k němu chtěla i teď přitulit a nepustit se.

Chtěla oznámit celému světu, že patří jí.

Jenomže on jí nikdy nepatřil.

Ruka se jí zachvěla, až led ve skleničce zacinkal.

Tina ji odložila a snažila se ovládnout.

Muži se motali kolem Maxe, aby je představil Kairosovi, a ženy – vlasy načesané a prsa vyvalená z hlubokých výstřihů – se mohly přetřhnout, jak je lákala jeho drsná mužnost.

Dios mio, jeho sex-appeal ji zasáhl, až se roztrásla zevnitř.

Bílá košile se mu napínala přes široká ramena. Jeho rozměrná hrud' se zužovala do úzkého pasu, štíhlé boky a pak se proměnila v dlouhé nohy. Po svalnatých stehnech přišla vysportovaná lýtka, jež ji kdysi přiváděla k šílenství.

Vlasy měl ostříhané nakrátko, jak to měl rád. Prsty ji svrběly, když si vybavovala, jak se jich dotýkala, a tak je radši sevřela do pěstí podél boků. Střelil pohledem k jejím rukám a pak zpátky nahoru po jejím těle, pomalu a majetnický.

Jeho stříbřité oči se zdržely na jejích dlouhých nohou a stehnech, zaregistrovaly krátké šaty, pak se posunuly k pasu a na prsa, kde znovu otály, než se zvedly ke krku a opět do její tváře.

Ani kdyby jí přešel těma rukama po těle s naléhavostí, jež ho vždy stravovala, než se přestal ovládat, nemohla by si připadat víc jako jeho majetek. Jediným pohledem ji dostal do stavu bezmyšlenkovité touhy a očekávání, jež v ní vždy probouzel.

Tina si vybavila všechno to strádání, do něhož ji uvrhl, a vzdorovitě zvedla bradu.

Nikdy neměl rád, když se oblékala provokativně.

Nelíbilo se mu, že dokázala bez problémů konverzovat s jinými muži, flirtovat s nimi. Nejednou se dohadovali na téma jejích šatů, vlasů, bot, jejího stylu, přístupu a dokonce její postavy.

Jedna z blondýnek, kterou si předtím docela oblíbila – Stella s velkými nadry a ještě většími boky – ho poplácala po paži. Jeho úzké rty se stáhly v úsměvu a s pohrdáním od ní odvrátil pohled.

Tině se v hrdle sbíraly slzy, a tak se rychle podívala stranou, než někdo zahlédne její ponížení.

Před devíti měsíci by tu ženskou praštila do tváře – zděsila se při vzpomínce na to, jak udeřila svou švagrovou Sophii, protože ji zachvátila žárlivost. Křičela by a způsobila by scénu a dovolila by, aby ji ovládla její prchlivost, protože toužila Kairosovi a všem okolo dokázat, jak je do něho zblázněná.

Před devíti měsíci by svým žhavým emocím dovolila, aby ovládly každé její slovo, každý pohyb.

Před devíti měsíci žila v bláhové domněnce, že se s ní Kairos oženil, protože po ní toužil, protože k ní něco cítil, i když jí to neřekl.

Ale ne, vzal si ji jako součást úmluvy s jejím bratrem Leandrem. I poté, co se dozvěděla tu hořkou pravdu, byla ochotná dát jejich manželství šanci.

Jenomže Kairos neměl srdce. Ani nevěděl, co má dělat se srdcem, které mu někdo věnuje.

Ponížila sama sebe, položila mu svoje city a myšlenky k nohám. A stejně to nestačilo.

Ona mu nestačila.

„Takže jsi s ním vážně skončila... s tím tvým zachmuřeným manželem.“

„*Si,*“ odpověděla Tina automaticky. A pak by se nejraději kousla do jazyku.

Když se večírek začal rozjíždět, vytratila se do

podpalubí s výmluvou, že musí na dámy, a ukryla se v krásné šedomodré ložnici, nervy pocuchané z Kairosovy neustálé přítomnosti.

Bylo vyčerpávající předstírat stoickou pařmenku nezajímající se o svoje okolí. Nacpat všechnu tu touhu a bolest a vztek do vzdáleného koutku srdce.

Nikolai však šel dolů za ní.

Ačkoliv jí během posledních několika měsíců došlo, že je Nikolai neškodný, teď byl opilý. Její bratr Luca ji už dávno naučil nikdy nevěřit opilým mužům.

„Zavolám ti taxíka,“ oznámila Nikolaiovi a vytáhla mobil z kabelky.

Nikolai natáhl nohu a přejel jí koženou botou po nahém lýtku. „Nebo bychom mohli noc strávit tady, Tino, *mi amore*. Když už to mezi tebou a tím řeckým ničemou vážně skončilo –“

Tina ho špičkou podpatku dloubla do nohy, až velice nemužsky vypískl.

V hlavě jí bušilo. Sotva se napila vody. Její tělo a mysl se dohadovaly kvůli Kairosovi. Rozhodně nepotřebovala, aby tu po ní Nikolai vyjížděl.

„Kairos a já nejsme rozvedení. Navíc nestojím o žádný vztah,“ dodala k tomu.

„Dneska večer jsem ho viděl, *cara mia*. Nevěnoval ti jediný pohled.“ *Dráp v srdci*. „Jako byste byli dva úplně cizí lidé.“ *Jizva na hrudi*. „Zřejmě ho zaujala ta coura Stella.“ *Žluč v krku*.

Typický chlap, využije ženu a pak jí ještě nadává. Ach, proč sem dneska vůbec lezla? „*Per favore*, Niku, neříkej jí tak.“

„Ty jsi Claudii Vanderbiltovou nazývala horšími jmény za to, že si vzala šedesátiletého staříka.“

Tina se zarazila, hanba a lítost se přes ni převalily jako ledová vlna.

To je pravda.

Byla privilegovaná a hýčkaná, a přitom se chovala tak strašně. Měla by si Nikolaie nechat. Pokud nic jiného, neustále by jí připomínal, jaká byla kdysi mrcha.

Zatímco Valentina chodila po ložnici se zdviženým telefonem, aby chytila signál – klidně stráví noc tady, pokud to znamená, že Kairose neuvidí odcházet s některou z žen, tedy ne že by musel platit za potěšení –, Nikolai k ní přistoupil blíž.

Valentina ztuhla, když jí jeho ruce přistály na bocích. Chytila je. „Prosím, Nikolai. Byla bych ráda, kdyby mi zůstal jediný přítel, kterého mám.“

„Vážně ses změnila, Tino. Z jedovaté zmije ses transformovala v –“ jeho alkoholové výpary jí zaútočily na nos, když naklonil hlavu, jako by přemýšlel, „– nevinné jehňátko? Nádhernou gazelu?“

Christo, ten chlap je úplně na mol, jestli ji považuje za nevinnou.

Než mohla Tina Nikolaiovy ruce odstrčit – vážně ho nechtěla kopnout kolenem do rozkroku, jak ji to naučil Luca – tak samy zmizely. Jestli uklouzl v opilém stavu nebo byl odstrčen, to Tina netušila. Přistál s tichým zaduněním na posteli, sklouzl z ní a vydal bolestivé zasténání.

Tina se otočila a dech se jí zadrhl v hrdle.

DRUHÁ KAPITOLA

Kairos stál ve dveřích, na hlavě stále dokonale účes.

Znovu působil podivně klidně, jako by zadržoval veškerou vášně a násilí a emoce.

Vířily jí vlny pocitů. Ovšem stejně jako vlnu zlomenou silnou hrází, i ji Kairos téměř zničil.

Nevšíkala si skutečnosti, že jí šaty vylezly po stehnech a nejspíš ukazuje opilému Nikolaiovi kalhotky, klekla si vedle něho a projela mu prsty nagelované vlasy.

Nikolaiův horký, alkoholový dech ji polechtal na hrudi. Ale husí kůže jí naskákala ze stříbřitého pohledu, který jí vyvrtával dírky do zad.

Zpoza ní se ozval zvuk připomínající tlumené zaklení. Ignorovala ho, stejně jako se snažila nevšímat si svého bušícího srdce.

„Co to děláš?“

Od chvíle, co ho viděla naposledy, už uběhlo devět měsíců. Devět měsíců od té doby, co s ní promluvil. Naděje, že za ní přijde, zmizela po prvním měsíci. Polkla, aby promluvila klidným hlasem. „Kontroluju, jestli nemá nějakou bouli.“

„Proč?“

Odfrkla si. „Protože je to můj přítel a záleží mi na tom, co se mu stane.“

Tina shlížela na Nikolaiův pohledný obličej a povzdechla si. *Byl to její přítel.*

Když se z Paříže vrátila do Milána, s ocasem staženým mezi nohama a připravená přiznat porážku, dal jí práci v módní agentuře a našel jí bydlení s dalšími čtyřmi dívkami v malinkatém bytě.

Nedělal to z čiré štědrosti srdce, ale protože ji chtěl vidět poníženu, chtěl si užít, jak hluboko v životě padla. A možná se jí dokonce dostat do kalhotek.

Ať už byly jeho motivy jakékoliv, Nikolai byl jediný, kdo jí tehdy pomohl, jediný, kdo se nevysmál jejímu patetickému pokusu.

Narozdíl od muže za ní, jehož posměšný smích jí ještě teď zněl v uších. „Nemáš žádné přátele. Alespoň ne skutečné. Povrchní ženské tě vyhledávají, abys jim schválila jejich oblečení a boty. Muži tě vyhledávají, protože...“

Pravda – každé slovo byla pravda. Ponižující, mizerná pravda.

Jenže to bolelo. Jako by se jí na hrud' tisklo něco těžkého. „Nemusíš se ostýchat, Kairosi,“ řekla a snažila se potlačit pálení v očích.

„Protože předpokládají, že budeš v posteli divoká a plná ohně. Že sex s tebou bude vášnivý a bez sebekontroly. Až tenhle tvůj *přítel* dostane to, co chce, odkopne tě.“

Jestli měla kdy nějaké pochyby ohledně toho, co si o ní myslí, právě je rozdupal.

Zamilovala se do muže, který ji považoval jenom za sexuální hračku a nic víc.

Zaplavila ji touha mu to oplatit. „Já jsem povrchní a nudná, *si*, ale dostaneš to, co vidíš. Neslibuju nic, co nemůžu splnit, Kairosi.“

Jeho šok následovalo ticho. „Nikdy jsem ti nedal žádný slib, který bych nesplnil. Přísahal jsem tvému

bratrovi, že si udržíš svůj životní styl, když jsem souhlasil, že se s tebou ožením, a to se taky stalo. V den našeho zasnoubení jsem ti slíbil, že ti ukážu rozkoš nepodobnou ničemu, co jsi kdy poznala, a tenhle slib jsem taky dodržel.“

Nikdy jsem netvrdil, že tě miluju.

To nevyslovené prohlášení viselo ve vzduchu.

Ne... neřekl to. Ani jednou.

Všechno to byla její chyba.

Pitomá naivní Valentina si malovala vzdušné zámkové plné lásky s tímhle bezcitným mužem.

V Nikolaiově hustých vlasech nenašla žádné boule a úlevou vydechla. Hlava mu spadla na její prsa a spal, přitom pochrupoval. Dělaloby se jí špatně z potu z Nikolaiova zrudlého čela, stékajícího jí mezi prsa, kdyby veškerou pozornost neupírala na muže před sebou.

Chloupky v zátylku se jí zježily, než Kairos promluvil. „Nech ho být.“

Nevšimala si ho, vstala a chytila Nikolaie v podpaží.

„Uhni, Valentino.“

Kairos si vmžiku přehodil Nikolaie přes rameno a nadzvedl na ni obočí.

Takhle jí taky jednou nesl, tvrdé svaly ramen se jí zařezávaly do břicha, jeho velké ruce jí držely za stehna, poté co skočila do bazénu na jednom pracovním večírku před jeho kolegy a jejich manželkami, protože si jí celý víkend nevšimal.

Svlékl jí a strčil pod ledovou sprchu, v očích vztek. A když jí vytáhl a vydrhl ručníkem, všechen ten hněv se proměnil ve vášň.

Chovala se sebedestruktivně, jen aby získala jeho pozornost.

Odvrátila pohled při vzpomínce na ten večer v jeho očích.

Pohled měl plný mužské arogance. „Když teď ten ubohý hlupák posloužil svému účelu, mám ho hodit přes palubu?“

„Svému účelu?“

„Využila jsi ho, abych žárlil – smála ses jeho vtipům, tancovala s ním, dotýkala se ho, abys mě vyprovokovala. Teď je po všem, takže už ho nepotřebuješ.“

„Říkala jsem ti, že je Nik můj přítel.“ Střelila pohledem k jeho tváři a zčervenala. „A nic z toho, co povídáš, jsem neměla v úmyslu. Můj svět se netočí kolem tebe, Kairosi. Už ne.“ Nezeptá se, jestli vážně upoutala jeho pozornost.

Protože nic takového nehrozilo.

S pokrčením ramen upustil Nikolaie na postel jako pytel brambor.

Ticho narušovalo Nikolaiovo tlumené pochřupování. Kdyby nebyla tak pohlcená matoucí kaskádou pocitů, jež v ní Kairos probouzel, připadala by jí celá ta věc zábavná.

Nic se však nemohlo prodat její fascinací sto pětadevadesáti centimetry čirých svalů a mužnosti. Přitiskla si prsty ke spánku. „Prosím, odejdi odsud.“

„To by stačilo, Valentino. Získala jsi moji pozornost. Pověz mi, vážně jsi začala pracovat jako placená společnice, nebo to byla jen melodramatická snaha mě vyprovokovat?“

„Ptáš se mě, jestli jsem celé ty měsíce pracovala jako prostitutka?“ Byla hrdá na to, jak klidně zněla, zatímco se jí srdce pokoušelo vyskočit z hrudi.

„Zpočátku jsem si říkal, že to tak není. Ale jak znám tebe a tvoje divoké nálady, kdo ví, jak daleko bys zašla, abys mě šokovala, abys mi dala lekci a přiměla k poslušnosti?“

Vykočila ke dveřím a podržela je Kairosovi. „Vypadni.“